

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.570 van 27 juni 1996
in de zaak A. 64.863/VII-13.314.**

In zake : de n.v. GIETERIJEN EN WERKHUIZEN ALIDOR
CLAEYS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. DEVRIENDT,
kantoor houdende te BRUGGE,
Maria van Bourgondiëlaan 33 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat
de n.v. GIETERIJEN EN WERKHUIZEN ALIDOR CLAEYS op
28 juli 1995 heeft ingediend om de schorsing van de ten-
uitvoerlegging te vorderen van het besluit van 22 mei
1995 van de minister vice-president van de Vlaamse rege-
ring en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting
waarbij haar beroep tegen het besluit van 26 mei 1994
van de bestendige deputatie van de provincieraad van
West-Vlaanderen houdende ambtshalve wijziging van de
vergunningsvoorwaarden voor haar inrichting te Zedelgem,
Ruddervoordestraat 40, gedeeltelijk gegrond wordt
verklaard en het beroepen besluit gewijzigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 31 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat A. DEVRIENDT verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1. Verzoekende partij beschikt over de nodige vergunningen om tot 24 juli 2005 een ijzergieterij te exploiteren.

2. Op 26 mei 1994 besluit de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de exploitatievoorwaarden van de inrichting aan te vullen met volgende bijzondere voorwaarde :

"de emissiegrenswaarden van art. 644 van Vlarem II zijn van toepassing vanaf 1/7/1995.

Binnen de drie maanden na datum van dit besluit dient de exploitant een plan voor te leggen aan het Bestuur Milieu-inspectie waarin de voorziene saneringsmaatregelen ter beperking van de stofemissies, om de Vlarem II emissiegrenswaarde voor stof te halen, worden vermeld, samen met de voorziene uitvoeringstermijnen".

3. Op 9 juni 1994 tekent de verzoekende partij hiertegen beroep aan bij de bevoegde minister.

4. Met het bestreden besluit wordt dit beroep gedeeltelijk gegrond verklaard en het beroepen besluit van 26 mei 1994 van de bestendige deputatie gewijzigd.

Door deze wijziging wordt volgende bijzondere exploitatievoorwaarde aan verzoekster opgelegd :

"De exploitant voert tegen 1 juli 1996 een grondige sanering uit van de bestaande stof- en geurproblematiek van de koepelovens derwijze dat met ingang van deze datum minimaal de hierna volgende emissiegrenswaarden worden bereikt. Deze emissiegrenswaarden hebben betrekking op de volgende omstandigheden : temperatuur 0°C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

Parameter	Emissiegrenswaarde	
1° stofdeeltjes totaal bij :		
- installaties voor het winnen van non-ferro ruwmetalen	20,0	mg/Nm ³
- loodsmelterijen	10,0	mg/Nm ³
- produktie van ferro-legeringen met met toepassing van elektrothermische of metallothermische processen	20,0	mg/Nm ³
- smelten van staal of gietijzer :		
- elektrovlamboogovens, inductieovens of koepelovens met bovenmondafzuiging	20,0	mg/Nm ³
- koepelovens met ondermondafzuiging	50,0	mg/Nm ³
- smeltinstallaties voor aluminium, bij een massastroom van 500 g/u of meer	20,0	mg/Nm ³
2° de volgende damp- of gasvormige anorganische stoffen :		

- SO_x (als SO₂) :
 - installaties voor het winnen van non-ferro ruwmetaal 800,0 mg/Nm³
- NO_x (als NO₂) :
 - sinterinstallaties voor ijzer erts 400,0 mg/Nm³
- CO :
 - smelten van staal of gietijzer : koepelovens met hete lucht en een achtergeschakelde zelf-verhitte recuperator 1000,0 mg/Nm³
- fluorverbindingen : elektrische omsmeltingsinstallaties voor slakken 1,0 mg/Nm³
- 3° koper en koperverbindingen bij smelten van kathodekoper in schachtovens 10 mg Cu/Nm³

De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan, opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering, in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissievoorschriften zijn nageleefd.

Wanneer de afvalgassen voor verdere verdunning in de atmosfeer via een schoorsteen worden geloosd, dient deze schoorsteen voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

Bedoelde sanering omvat ofwel het uitrusten van de koepelovens met een degelijke ontstoffsings- en een naverbrandingsinstallatie ofwel een volledige vervanging van de bestaande koepelovens door een moderne installatie. Een concreet saneringsplan dient uiterlijk op 1 juli 1995 ter goedkeuring voorgelegd aan de Afdeling Milieuvergunningen van de AMINAL.

Na de uitvoering van de saneringsmaatregelen moeten de reglementaire emissiemetingen kunnen worden uitgevoerd, en dit in veilige omstandigheden.

Dit saneringsplan dient aan te tonen dat de voormelde emissiegrenswaarden met de beoogde saneringsmaatregelen kunnen worden behaald, dient verder de omschrijving te omvatten van de geplande maatregelen alsook een tijdschema voor de uitvoering ervan onverminderd de eis dat de totale sanering tegen 1 juli 1996 dient te zijn gerealiseerd".

Het besluit stoelt inzonderheid op volgende redengeving :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied voor milieubelastende industrie, volgens het gewestplan 'Brugge Oostkust', goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 april 1977;

Overwegende dat de nabije omgeving van het bedrijf, alhoewel zelf gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie, dichtbewoond is;

Overwegende dat de voornaamste milieuhinder veroorzaakt wordt door de emissies van de koepelovens van de ijzergieterij via schouwen die uitmonden slechts enkele meters boven de nok van het dak van het bedrijf; dat deze koepelovens in feite verouderde installaties zijn die niet voorzien zijn noch van een naverbrandingsinstallatie, noch van een stoffilter; dat de emissies ervan, gelet op de aard van het productieproces en zoals algemeen gekend, zeer veel stof bevatten alsook in belangrijke mate produkten van onvolledige verbranding die geurhinder kunnen veroorzaken; dat tijdens een onderzoek ter plaatse door de ambtenaar van de afdeling Milieuvergunningen een dikke stoflaag op het dak van het bedrijf kon vastgesteld worden; dat dit een aanduiding is dat ook in de omgeving van het bedrijf de stofneerslag belangrijk is; dat de geurhinder zich voornamelijk voordoet bij bepaalde klimatologische omstandigheden;

Overwegende dat het hier gaat om een hindersituatie die reeds meerdere jaren bestaat; dat niet kan besloten worden dat deze hindersituatie een dreigend gevaar vertegenwoordigt; dat de hinder echter van die aard en omvang is dat deze niet verder op langere termijn kan worden geduld; dat een afdoende sanering van de huidige situatie pas dringend kan worden gesteld mits oplegging van gepaste bijkomende vergunningsvoorwaarden; dat de Bestendige Deputatie met de bestreden beslissing de oplegging van dergelijke bijkomende vergunningsvoorwaarden beoogt;

Overwegende dat een grondige sanering van de koepelovens noodzakelijk is, dat deze sanering kan bestaan ofwel uit een volledige aanpassing van de installaties, met name het uitrusten ervan met een naverbrandings- en ontstoffingsinstallatie, ofwel een volledige vervanging van deze ovens door een moderne installatie; dat dergelijke grondige sanering technisch niet onmiddellijk kan gerealiseerd worden; dat een overgangsperiode bijgevolg noodzakelijk is; dat bij het bepalen van die overgangsperiode rekening dient gehouden met enerzijds het dicht bewoonde karakter van de omgeving van het bedrijf en anderzijds met het feit dat de hinder reeds meerdere jaren bestaat en niet is aangetoond dat deze gezondheidsbedreigend is; dat volgens de gehanteerde technische criteria een overgangsperiode lopende tot 31 december 1997 als technisch haalbaar wordt beschouwd; dat het verantwoord is, rekening houdend met de aard en omvang van de hinder, in het beschouwde geval deze normaal gehanteerde overgangsperiode in te korten; dat het bedrijf overigens inmiddels mogelijks saneringsmaatregelen reeds in onderzoek heeft genomen; dat een verwezenlijking van de noodzakelijke sanering tegen 1 juli 1995 technisch niet haalbaar is; dat het

daarentegen wel moet mogelijk zijn om tegen deze datum een concreet saneringsplan met inbegrip van een tijdschema voor de uitvoering ervan voor te leggen; dat daarbij dient benadrukt dat niet enkel het stofprobleem dient opgelost, maar ook het geurprobleem (produkten van onvolledige verbranding)";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar achtste middel de schending aanvoert van "het motiveringsbeginsel" en "het zorgvuldigheidsbeginsel"; dat zij dit staft als volgt :

"In de bestreden beslissing worden een aantal emissiegrenswaarden bepaald waaraan verzoekster dient te voldoen voor het oplossen van de stofemissieproblematiek. Men verwijst daar bij naar o.m. 'de van toepassing zijnde emissievoorschriften, de reglementaire emissiemetingen'.

Welke zijn echter deze emissievoorschriften, reglementaire emissiemetingen?

Door de nietigverklaring van VLAREM II (cfr. arrest R.v.St., nr. 52.260 van 16 maart 1995) is er geen enkele juridische grondslag voor enige emissienorm.

De bestreden beslissing motiveert niet waarom precies deze normen gehanteerd worden, waar men die normen haalt, of deze van toepassing zijn op de ijzergieterij en meer in het bijzonder op de inrichting van verzoekster";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

"Deze middelen dienen als niet ernstig verworpen te worden daar zij uiteindelijk een feitenkwestie betreffen zonder dat rechtens is aangetoond dat effectief door de overheid een schending zou zijn geschied bij het nemen van haar beslissing.

Naar aanleiding van een omstandig onderzoek van het dossier en de desbetreffende vaststellingen ter plekke door de terzake bevoegde diensten, heeft de Heer Minister op grond van het desbetreffend doorgevoerde onderzoek en het verstrekte advies zijn beslissing genomen en deze genoegzaam gemotiveerd.

In alle redelijkheid, en afwegende de onderscheiden belangen, en dit zowel van de gemeenschap, de vereisten voor een gezond leefmilieu, als deze van verzoekster, is de Minister dan ook ingegaan op het beroep en heeft Hij dit deels gegrond verklaard.

Wanneer Hij dan ook besliste dat de totale sanering diende gerealiseerd te zijn tegen 1 juli 1996 heeft Hij alle terzake dienende elementen in acht genomen";

Overwegende dat noch het bestreden besluit, noch de repliek van de verwerende partij enig antwoord lijken te verschaffen op de vraag waarom de betrokken emissiegrenswaarden werden opgelegd; dat de vaststelling -die door de verzoekende partij wordt betwist- dat er in de omgeving van het bedrijf belangrijke stofneerslag is en, "bij bepaalde klimatologische omstandigheden", geurhinder, wel het opleggen van bijkomende exploitatievoorwaarden zou kunnen verantwoorden, doch geen aanduiding lijkt te bevatten over de redenen waarom voor het opleggen van de weerhouden grenswaarden werd geopteerd; dat de verwerende partij ook niet aanvoert dat die grenswaarden door één of andere regelgeving zijn voorgeschreven; dat het middel derhalve ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, dat de verzoekende partij op goede gronden aanvoert dat haar voortbestaan in het gedrang dreigt te komen wanneer zij de opgelegde voorwaarden moet uitvoeren; dat het feit dat verzoekster, zoals de verwerende partij voorhoudt, op de hoogte is van de door te voeren sanering, geen afbreuk

doet aan voormelde vaststelling; dat hetzelfde geldt voor de vaststelling dat verzoekster "tal van tijd heeft laten verstrijken om tot een oplossing te komen", en voor de bewering dat de verzoekende partij de mogelijkheid tot sanering afhankelijk maakt van financiële en andere voorwaarden;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 22 mei 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het beroep van de n.v. GIETERIJEN EN WERKHUIZEN ALIDOR CLAEYS tegen het besluit van 26 mei 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende ambtshalve wijziging van de vergunningsvoorwaarden voor haar inrichting te Zedelgem,

Ruddervoordestraat 40, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit gewijzigd.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.